

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δὲν ζητοῦμεν ἑκατομμύρια
δραχμὰς διότι λιμὲνα ἔχομεν ἑτοιμον. Ζη-
τοῦμεν ὅλην τὴν χιλιάδα δραχμῶν διὰ τὴν κα-
τασκευὴν ἐνὸς ὁδοῦ ποδὸς τοῦ Διαμεφῶς.

Βοηθῆσαι μὲν. Ἄς φερθῶσι κατὰ μέρος
οἱ λόγοι, καὶ ἄς καταβῶμεν ὅλοι ὁδοῦ ἡνω-
μένοι εἰς τὴν φωνὴν περισσομένην αὐτῇ
τῇ νήσῳ μας, καὶ ἄς ἐκταλάσῃ εἰς αὐτὴν
καλύτερας ἡμέρας.

(*Ἔξ. Σουλ. Ἐφρώνων*)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ὁ καθημερινὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τὸν κοινοῦντων του ἐστράφη ὁριστικῶς πρὸς τὴν περικλινῆ **Διασφῶν** διὰ τὴν θεμελίωσιν ἐκεῖ τὴν συγκοινωνουμένην τοῦ **Σωτηρίου**.

Τὸ **Διασφῶν** ἦτο, εἶπε, καὶ περιμμένη ἡ καταλληλοτέρη φυσικὴ τοποθεσίᾳ ἡ ἐξυψηρεταύσαι τὸ σύνολον τῆς νήσου μας.

(*Ἐν. Σουλ. Ἐργάνων*)

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42 : ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927—ΑΡΙΘ. 48

Η ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ

Ἑωρτηρία τῶν πασχόντων καὶ ἐλαῖς τῶν ἀποκηλισμένων

Ἡ ἀνατολή τοῦ νέου ἔτους εὗρίσκει τὴν ἀναπτύξιν νῆσόν μας μετὰ τὴν ὁδὸν Διακο-
ρίτου κατευθυνομένην πρὸς ὑπορείξας τῆς
Ἁγίας Μόνης.

ἄλλοι δὲν προκαλεῖται τὸ γεγονός· αὐτοὶ εἰς
 τὴν αὐτὴν συμπλοκήν· Ἁγία Μονή! Τὸ ἱερὸν αὐτὸ
 καὶ τὸ αἶμα ἀποκατανομένον τόμονος, τὸ ὁποῖον
 ἀπὸ κοινότητος ὁλίγων μοναχῶν μεταβιβάθη
 εἰς αὐτὸς ἑκατομηντηνταετής χάρις εἰς τὴν
 ἐκείνην ἐκείναι τὸν κατοικῶν μακρὰς εἰς περιλά-
 μνον μὲν, καὶ τὸ ὅποιον περιέτρεξε εἰς τὴν
 ἐκείνην ἐκείνην τελευταίως, πέπτωκεν· καὶ
 ἀποβιβάθη ἐντός, ὁλίγων τῶν παλαιῶν ἐκείνων
 ἀνθρώπων τὸν χάρις εἰς τὴν παρὰ τοῦ πᾶ-
 ντος τοῦ μέλλουσιν νὰ διέλθῃ ὅσον Διακο-
 νίου. Ἐξ ἀναγκῆς καὶ πάλιν αὐτὸ τοῦς ὁ-
 λώτους τοῦ καὶ τὸ εὐσεβεῖς ἱκανοί· τὸ
 ὅποιον, καὶ ὃ ἀκούσθαι νέον ὄνομα· πρὸς
 τὴν Θεοτόκον, καὶ ὃ ἀναθῶν πλοῖσι· οἱ
 παλαιῶν, καὶ τὸ ἐξαιρέτως τὰ περιέ-
 ληφεν ἐκ νέου μετὰ τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς
 Παναγίας τοῦς τύπους ἐνθα οἱ πατέρες
 μακρὰς προσεβόησαν μετὰ λατρείας τοῦς
 πρώτους λίθους τῆς ἱεραποστολῆς. Πόση
 προσήνη, καὶ ποῖα ἐννοῦμεν προστάθεια, καὶ
 πόση κόποι καὶ πόση θυσιᾶ δὲν ἐχρησάθη
 ὅσον διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἐπὶ τοῦ πατρῶ-
 οῦ καὶ ἐρίμου βουνοῦ ἡ κιβωτός αὐτῆς
 ὅσον θεῖον ἐντολὸν καὶ τὸν χριστιανικὸν
 ἀπαρδεύσεων! Ἄς στραφῇ ἡ κυθηραῖν ἡ
 ἡμεῖς πρὸς τὸ ὅποιον καὶ ὅς ἀναλογισθῇ τὴν
 ἐκείνην μετὰ τῆς ὁσίας οἱ πατέρες μακρὰ
 ἐκείνην ἐκείνην πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μεγ-
 αλοῦ αὐτοῦ ἔργου, καὶ ὅς ἐνισχυθῇ εἰς τὴν
 ἐκείνην τῆς προστάθειαν πρὸς δημιουργί-
 ας ἐνός καλυτέρου διὰ τὴν νῦν μακρὰ
 ἡμεῖς.

τῶν τάνων των· Κατὰ ἑκατοντάδας ἀρ-
μοῦνται τὰ παραδείγματα. Πάντοι τῆς νι-
στος μας καὶ εἴω αὐτῆς εἰς ἑλὰς τὰς κ-
θηρατικὰς ποικιλίας εἶνε γνωστὰ πλέον τῶ
δαμάτω τὰ ὅποια συνετελέσθησαν εἰς τὴν
περιοχὴν τῆς Ἀγίας Μόνης. Πάντες
ἐπιστήμονες, πάντες ὅσοι ὑπέρβον, πάντες
ὅσοι ἔχοντες ἔστω καὶ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν
βαλὼν ἐκείνην τοποθεσίαν, καὶ ἀνέπνευσαν
τὴν ἀέρα τῆς, καὶ ἠλθάντοιν γύρω τῶ
τὴν γλυκύτητα τῆς ἀκατακράτου γαλήνης,
καὶ ἀπῆλκοντο τοῦ φραγκωτάτου των π-
ρὶ θωάματος, πάντες αὐτοὶ βλεψάντες
μοῖνας ὅτι· ἡ τοποθεσία ἐκείνη εἶνε ἐνδο-
δειγμένη διὰ τὴν ἰδρύσιν ἐνδὲς ἀκατακ-
ρίτου χάριν τῶν ἀσθενῶν καρτείων τῆς νι-
στος μας.

τὸν τὸν ἑαυτοῦ ἀνέναντον. ἐκκληρονομήσας ἡ στείγη
 καὶ ὅτι ἦν τὸ διδάσκειν τῆς Μονῆς μονοπάτι
 ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐταλκοντοῦθιγαν καὶ ὑπέσ-
 ρον ἀδυνατεῖς ὑπάρξεις χινοῦσαι σφύρονται τὸ
 ἰδρῶτα τοῦ ψυχικοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγωνίας
 τῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπαύρησαν εὐσεβεῖς
 προσκυνῶνται μὲ τὴν πίστιν ἀρχαίων χριστι-
 ἀνῶν μαρτυρῶν διὰ τὸ παρακαλεῖσθαι τὴν
 Θεοτόκην διὰ τοὺς ξενητεμένους τῶν, ἐπὶ
 σίσταν ἡ στείγη κατὰ τὴν οἰκίαν τὸ διδοῦν
 το αὐτὸ μονοπάτι. ὅθι καταγρηθῇ καὶ ὅθι πα-
 ραχωρήσῃ καὶ αὐτὸ τὴν ὁδὸν τοῦ εἰς εὐ-
 ρείαν ἀμειψήτην λαοφύρον. Ἡ Ἁγία Μονὴ
 τὸ ἐγκαταλείπειμον αὐτὸ ἱερῶτα, τὸ ἐ-
 ποῖον ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ ἱερῶτα καὶ πρὸς
 λυσιμῶτερα κενήηλια τῆς νήσου μας ὅθι
 πανευρόν, χάρις εἰς τὴν πλησίον τοῦ διε-
 χέμενον ὅθιν. τὰς παλαιὰς τοῦ λαμπρῶτα
 ἡμέρας καὶ ὅθι παρῶντες εἰς τὴν κοινότητα
 μας τὴν ὑψηλοτέραν εὐεργεσίαν τῆς φιλο-

ος δὲν ἔστιν ἡ ἀρχὴ ἐπὶ αὐτοῦ ἀντίρρητον.
Ἡ νόσος μας ἴδιω τῆς μεταναστεύσε-
ως, λέγειν τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος πὺν ἐπιστά-
καταβάλλω διὰ τὴν ζωὴν τὰ τέκνα τῶν
ἀπὸ κλητῶν ἀσθενεῖς οἵτινες εἰν ὄντως οἱ
τε ἐπιτρέπεται νὰ διαβιῶν εἰς τὸς κόλπους
τῶν οὐκαταγινώσκων των. (Ὅτι μόνον ἡ φιλο-
πρωπία ὑπαγορεύει, διὰ μόνον ἡ ὑγιεινὴ συν-
ταξία αὐτὴ τοῦ ὑπεράκτου σπυρῶν τῶν κ-
τοίκων μας ἐπιτρέπει, ἐπειδὴ τὸ ταχὺ τὸ
ὁ κόσμος αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν καταβύθι-
εἰς τὴν Ἁγίαν Μόνην, εἰς τὸν τόπον τῆς
σωτηρίας του καὶ τῆς σωτηρίας τῆς νῆ-
σου.

ἡν σὰς καὶ τὸν νοῦν σὰς καὶ τὰς ἰσχύας
 αὐτῶς πρὸς τὴν κατελευθέρωσιν αὐτῆν. Ἐν
 ὁδῷ Διακοφτίους ἤτις θὰ γίνῃ ἡ κυρία ὁ-
 ρομὴ τοῦ υπερβίου καὶ φιλοανθρώπου αὐτοῦ
 ἔργου, τοῦ ἔργου βλαβελῆ τῆς ἰδρύσεως ἐ-
 νος ἀναρχοπρωτοῦ αὐτῆς τὴν ζωοφρον ἀπαύ-
 σμασιν τῆς Ἁγίας Μόνης συνεχίζεται. Εἰς
 ἡμέρας ὥστε τὸ ταχέως νὰ τελειώσῃται καὶ
 αὐτὸ προσφέρει τὸν ὅλον ἡν σὰς ἐν τὰς
 κατὰ τόπους ἐπιτροπὰς τῆς διὰ τὰ ἔξαρτα
 λισθῆ τῆς τοῦ ἡλιασμοῦ συγκοινωνίᾳ

μας καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἀσθενῶν συμπολ
τῶν μας.

συρρίνιζοντες ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ πατρὶδι οὐκείῃς
 καὶ πάλιν ἑαμέντες χαρὰν ἐπαυρίσκειν
 ἢ νῆσός μας τὴν συγκατανοῦσαν τῶν χωρίων
 μας δι' αὐτοκινήτων ἐπὶ τοῦ συντελεσθέντος
 πημάτων τῆς ὁδοῦ Διακοροῦ. Δὲν ἔπαυ-
 σεν ψυχλοῦντες καὶ εὐγενέστερον καὶ ὡς
 ληπτέριον ἔργον ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς ὁδοῦ
 κοροῦ. Εἰς αὐτὸ ἄς εἶνε ἐντεταμένον
 προσοχῇ σας καὶ τὸ ἀνδιέχον σας. Τὸ ἔ-
 γον αὐτὸ θὰ μεταβῇ, ἔρδην τὰς παλαιὰς
 συνθήκας τοῦ τόπου μας, καὶ θὰ συγχρον-
 οῦν αὐτὸν πρὸς τὴν σημερινήν· πρόσθεν το-
 λοιπὸ κόσμον. Ζητεῖτε τὴν μέρμερον τοῦ
 τέκνων σας. Ζητεῖτε τὸν πολιτισμὸν τοῦ
 ἔξω τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ζῆτε καὶ δὲ
 τὴν πατρίδα σας. Ζητεῖτε τὰ ἐξέλκη ἢ νί-
 σος μας ἀπὸ τὴν ὑποθεθερωμένητητα. Ζητε-
 στε τὴν ὑγίαν τῶν ἀσθενῶν οὐκείων σας.
 Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ ἐπιτύχετε ὅταν τελειώ-
 σῃ ὁδὸς Διακοροῦ. Προβλέπατε τὴν. Ἐγὼ
 ἀκόμη ἀνάγκην τῆς υποστηρίξεώς σας. Ἡ
 χαρὰ τὴν ὁποῖαν ἠγάθοντες ἀπὸ τοῦ συντε-
 σθέντος μέγρου τοῦδε πημάτων τῆς θὰ εἶνε ἀπο-
 ρως μεγαλύτερα ὅταν πληροεργηθῇτε δι-
 κατευθυνθῇ ὁλοκλήρως. Καὶ ὅταν θὰ προ-
 καταποιοῦντες εἰς ὃ ἔβητε καὶ τὸ ἀναρρο-
 πῆσιν τῆς Ἀγίας Μόνης, θὰ αἰσθανθῆτε
 εἰς τὴν ψυχὴν σας ἄρρετον ἀγαλλίασιν τὴν
 ὁποῖαν δὲ καθιστᾷ ἀνάγκη, βαθυτέραν καὶ
 ἢ εὐνοημοσύνην ὅλων ἐκείνων εὐτίμως ἐ-
 αἰτίας σας ὅ' ἀνεύκουν ἀπὸ τοῦ ὅψους τοῦ
 μαρμαρένου θορυβοῦ ροδίζουσιν πλέον τὴν ἀν-
 τολὴν τῆς ὑγείας σας, τὴν ὁποῖαν, ὅταν
 ἔμμενον ὅπως καὶ εἰς, εἶνον ἀφελῆτε.

υψήλιον κατήκοντος της κοινωνικῆς αλλαγῆς
γῆς. Τίποτε δὲν γαρῖται γιὰ ὑπάρχειν ἡ
αὐτὴ ἀλλοτρίωσιν εὐδαμονοῦν ὅσον ἡ συνειστέλι-
σις, διὰ ἐπάρχοντες τὸ καλὸν εἰς τὴν ἀνθρώπου
πόλιν. Καὶ εἶνε εὐδαμονοῦν καὶ τὸ πράττειν κα-
λὸν ὅσον ὀλίγον βέλτερον. Ὅλignée χρίματα
βελόμενα ἀπὸ πολλοῦς ἀνθρώπων μαρτυροῦν
εὐδαμονοῦν. Καὶ ἡ νῆσος μας ἀνέμενει τὰ
λίγα αὐτὰ χρίματα τῶν πολλῶν διὰ τὰς
ἡμετέρας. Μὴν τῆς τ' ἀνέμενει.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΗΡΩΝ»

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Δὲν εἶναι νὰ φαντασθῇς μὲ πόσῃ
 εὐχολογίῃ λαβὼν τὰς ἐπιστολάς σου
 εἰς ὁποίας δὴς πολὺ ἀγάπην ἀνέγνω
 εἰς αὐτὰς ἀσπενεράς ἡ ὁποία μ' ἐκεῖνῃ
 κληρὶς ἐστὶ μακρὸν χρόνον. Παρεστη
 καὶ εἰς αὐτὰς συνεσχίζεις τὸ ζήτημα τοῦ
 γάμου γὰρ τοῦ ὁποίου εὐοχρεῖται ἡ
 λευγαία ἀλληλογραφία μας. Παράγωγι
 ὅμως εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρον, καὶ ἀξίζει
 τὸν κόπον τῆ ἀσχολογῆθαι καὶ ἐπ' αὐτῇ
 κάπως εὐρύτερα. Συμφωνῶν ἀπολύτως ἐν
 τῇ γραφόμενῃ σου, καὶ δὲν παραλείψω
 καὶ ἐγὼ νὰ προσθέσω ἐνὸς ὅου νομίζω
 ἀκόμη χορηγίαν εἰς τὴ συζήτησίν σου.

ἡ ἐπιμέλειά περισοῦσθεον, εἶνε ἡ-ἡλικί-
 των νυμφεπομένων. Βεβαίως εἰς τὰ συ-
 τοεικόσια ἐξ ἔθρουτος δὲν ἡμπορεῖ τὰ
 θῆ-ὡς θροῦς ἡ θουαίτης τῆς ἡλικίας τῶν
 νυμφεπομένων, διότι ὁ ἔθρου δὲν ἐξ-
 διστοιχεῖς ἡλικίαν. Καὶ ἡμπορεῖ κανεῖ-
 νὰ κατορθώσῃ καὶ τὸν ἀναγίσσῃ εἰς ἡ-
 λοιαν ἡλικίαν καὶ ἂν ἐξορίσκειται, ὅτι
 γνωρίζῃ τὴν χρησιμοποιήσῃ τῶσπου
 ταλλήλους εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτήν. Κα-
 νεῖ γνωρίζεις, διὰν εἶνε κανεῖς νέος
 θῆάνει εἰς τὴν καρδιά διὰ τὸν αἰσθῆ-
 ὶν, διὰν δὲ εἶνε ὥριμον ἡλικίας φθάν-
 διὰ τῆς καρδίας εἰς τὰς ἀποθήσεις... Δὲ
 πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ. Πρόκει-
 ται περὶ τὸν πλῆθους καὶ μάλιστα τῶν
 τῶν πλῆθους τῶν περισομένων κοινῶν
 νῶν εἰς τὰς ὁπίας, ὅπως καὶ ἄλλοι
 εἴπομεν, λαμβάνων γόρην οἱ κατὰ αν-
 δῆκην γάμοι. *Εἰ λοιπόν. Εἰς τὰ οὐνο-
 κέσια αὐτὰ δὲν νομίζεις ὅτι ἡ ἡμέρα
 ἐνὸς πορεύει τὸν συνεισβῆ-ὲν τὴν ἡλικί-
 αν τοῦ ἄλλου; Καὶ δὲν εἶνε ἡ διακοπὴ

τῆς ἡλικίας ὁ πρόξενος τόσον κακῶν καὶ
μάλιστα τῆς μοιχείας· Φυσικῶς ὅτι ἡ μοι-
χεία κατὰ τοὺς ἡθικολόγους εἰσάγειται
εἰς τὴν σκεπὴν κάθε γυναικὸς ἡ ὁποία δι-
πύει ἕναν ἄνδρα ποῦ τῆς ἀρεσεῖ, καὶ εἰς
τὴν μάνια κάθε ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος ἐλέγ-
μινα γυναικὰ καὶ τὴν ἐνδολεῖα ὥρατα, ἅ-
τῃ ὅπως ἡ μοιχεία δὲν ἄγει σθένος
ἐκείνους ποῦ ἐδεσμεύθησαν πληρὰ διὰ τὴν
γάμον. Καὶ διερωτοῦμαι· Προξένι λοιπὸν
ὁ ἄνδρας νὰ εἶνε μεγάλως τὴν ἡλικίᾳ
ἢ δὲ κόρη ποῦ πρόκειται νὰ τὸν αἰ-
σῇ σὺν τῇ εἰναι μικρά; Ἡ κοινὴ ἡ-
λικιὰ ἀπαγορεύει ἐνε τέτοιο συντοκείῳ.
Τὸ γιατί, εἶνε εἰδητόν. Καὶ ὅτι ἡμε-
ροῦσα νὰ τὸ ἐξηγήσω ἂν δὲν ἐνδομῇ ὁ
παροιστατικότερος τὸ ἐξηγῇ τὸ ὥρατι
αὐτὸ ἀνεξέσχατο.

τὸν ὀνομαζὶ Μαθθαρίαν, ἐνυμνευθέντα
 ἡλικίαν δέκα εἶναι μετ' ὅν τοιζήκατον ὅ-
 λ' ἐξάρσενον τῶν Μεδίκων. Χειρὸς αὖσα
 ἡλικίαν εἰκοσι εἶναι ἀπὸ τῶν πρῶτων τι-
 ἄνδρα, ἐνυμνευθέντα ὀλίγον κατόπιν τῶ
 Ἀλέξανδρον Φανερῆ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἡ-
 κίας μὲλ' ἑκατατῶν εἶναι. Κάποιος τῶ
 ἡγης σὺν ἡχοῦτος ὁ ὁποῖος ἀνιέρει τῶ
 στοδῶν ἀπὸ γεγονότος, ἔγραψε μερικὸν
 σίχους σχετικῶς μετ' ὅς δύο αἰτοῖ
 γάμους εἰς τοὺς ὁποίους λέγει τὰ ἐξή-

ματώδους προσπαθούσε να δείξει ότι εί-
χε ρυθμισθεί. Όπως έγεινα είκοσι ετών,
ρυπαρήνιχα τον Έλνς ό άποίους, ός
λί μικρός και πολύ άδύνατος, δέν ήπα-
ροόσε ούτε να καταλάβη ούτε να σόύ-
της φλόγες μου. Είς την παρώδση αέ-
καπνάσθη μου εφοδίσκειται τί προέτι-
κάτω; Ύμμένα! Σ'ν ποι' μου προσέφε-
γιάς γλυνκίτδρας σου άπολαύσεις ήταν
γυ ήμην πάρος, και ό άποίους μου π-
άρονεσαι βίλας τώρα ποι' πολύ ποδός, ά-
λίσμονον! Έάν είς την καρδία σου έχε-
λίγη ευόπλαγγγία, δόσε μου ή τον πρ-
ον άνθρωποι μου ή την ποσότη' μου ήλιξι-
αί.

ἰσχυρὸν, ἀγαπᾷτε Ἀνθρώπον, νὰ δοῦν
 τῇ γῇ ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου πρὶν τὴν ἡλικίαν
 τοῦς γυναικὸς, καθ' ὅσον ἄλλως τε θὰ ἦ
 δόκιμος ἡ κατανίκισις τοῦ πόθου τοῦ
 ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος διὰν ἀπαξ ἐξεργασίᾳ
 παῖδι τὸν σπουδαιότερον ὁλόον εἰς τὴν
 εὐτυχίαν τοῦ γένου. Ὁ ἔρωσις τῶν ἀν-
 θρώπων, εἶπε κάποιος, δὲν θέλει παρὰ
 ἄρξην καὶ ν' ἀλλομώδην. Δὲν ἐπιθυμᾷ
 περισσότερον ἀπ' ὅτι ἔχει. Ἡ φλόγα τοῦ
 σβίνει ἂν δὲν τοῦ δίδεται πάντοτε νε-
 ιρωσί. Τὴν ιρωσὴν ὡς τὴν ποίαν ἐκ-
 παπτεῖ ὁ ἔρωσις τῶν ἀνθρώπων μιᾶς
 πάθουσι νεαρὰς γυναικὸς πῶς ἡμπο-
 ρεῖσι νὰ τὴν χορηγήσῃ διὰν εἶνε οὗ-
 ρος γένος;

νος, διὰν ἀποφασίζει μὴ μίαν τὴν ἀλη-
 θείαν νὰ εἶναι καὶ δυῖναι. Οὐτε δὲ κα-
 νὰ δοσιῶν τὴν νεότητά του εἰς τὴν πλο-
 σία ἀλλὰ γένηται πρῶτος. Φαντάσων,
 καταρθεῖ ἡ κ. Ριέ, ἕνα γέρον ποτὶ δῆχε-
 ρον γυνίκεν, ποδὶ ρουφᾷ ἀπὸ τῶν ρουδι-
 νων ταμπάκω, καὶ ποτὶ εἶναι ζηλότυπος καὶ
 εἰς μαλίστα νὰ εἶναι καθαρὸς καὶ ὅς τι-
 ποτε ἄλλο. Τὶ ὄρασι σιγᾶν καὶ μὴ
 νῦν γυναῖκα! Πρέπει ὅμως νὰ προσθέ-
 κανεῖς διὲν ἐπάρχον καὶ ἄνδρες τριάν-
 ἐτών οἱ ὅποιοι εἶνε ἐπίσης γέρονι καὶ
 ἀπώλητοι γιὰ σέξουοι. Μ' αὐτοὺς αἱ γ-
 ναῖκες πρὸ τοὺς νεμφεύονται ἔχον ἅλ-
 λ' ἄερες πιθανότητες νὰ εὐχαριστιθῶσι
 ἰσὶ δὲν ἔχουν γὰν ὅτε τὴν ἐλπίδα ὅ-
 τὰ γρηγόρουν γοήτῳ!

ὁμιλοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνομιᾷ τῆς
 ἡλικίας κατὰ τὸν γάμον. δὲν θὰ ἔλασεν
 νὰ φοβίζων κάθε οἰκογένειαν ποὺ ἔχει
 παιδιὰ τὰ παντρεύει; Πόσοι ποσοοὶ
 ἔχουν; Καὶ εἰς δὲν θὰ ἡμετοροῦν
 ἰορτασίῃ ἐκ τῶν ἐστέρων, καὶ σταν
 οἰκογενειακὴ ἐστία καταστρέφεται, ὅ
 αὐτὸ ἦτο τὸ νυχεῖο τῆς; "Ὅλα εἶνε
 ἀντὶ τὰ προβλήματα, ἀσπὶ οἱ γορεῖς
 προσέξουν, σταν ἐπαντρεύουν τὰ
 τωρ, εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας τῶ
 νὰ παραδέξωμαι π. χ. τὸ ὅσπου
 σσὶδε καὶ σταν οὐσιση εἰς τὴν κή
 τῶν ἡλικίας τῶν ἡμετοροῦν.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»
Εδύχεται εις πάντας τοὺς συνδρι-
ματὰς καὶ τοὺς ἀναγνώστους αὐτοῦ
ἀλυστον καὶ εὐτυχῆς τὸ γένος ἔστω

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ

Κυβέρνηση εισέρχεται εις τὸ τέταρτον ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Διατάξεως μὴν τριμηνίαν ἀποτελεσματικῆς διὰ τὴν περίεχον τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὴν ἀνάγκην, τυχούσα τῆς ἐπιτήδευσος καὶ τῆς εὐγενεῖς ὑποτιμήσεως τῶν ἀπαιτηθῶν συμπολιτῶν μας. Θὰ συνεισέλθῃ ἐν σταθισορμῇ τῆς εἰς τὸ ἴδιον πρόγραμμά καὶ μετὰ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν. Διὰ τὴν ἐπιτύχην δὲ ἀπαιτῶν πληρέστερον εἰς τὸ πρόγραμμά της αὐτὸ. Δὲν ἔρεται κόπων ὅπως ἐπισημασθῇ ἰδιὰ τυπογραφικὴ κατεργασία. Εὐνοηθήσεται εἰς τὴν ἀρτίαν τοῦ ἐνοικιστοστασίου εἰς ἰδιοκτητίου τῆς Παιδείας καὶ τῆς ἐκπαίδευσιν ἤδη εἰς τὸν αὐτὸν τέλειον καὶ πλοῦστον εἰς πολλὰ στοιχεῖον τυπογραφίαν, εἰς ἴδιον διακρίματα τμημάτων καλλιτεχνικῶν διὰ καὶ καλλιτεχνικὴν τυπογραφικὴν ἐργασίαν. Εἰς τὸ ἴδιον κατὰστάτα ἐγκαθίσταται προσεγγὺς καὶ τὰ τυπογραφικὰ μηχανήματα εἰς τὸ ἐκτυποῦσθαι τὸ φύλλον.

πρόσβασις ἐπὶ αὐτὴν δοκιμαστέως καὶ ἀποδο-
γῆς πνευματικῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς, καὶ συν-
τάξεως εἰς τὴν γενικὴν πρόθεσιν.

οὐκ ἐγίνετο πῶς ἔχει παλαιά, εἰνε το
ράδιονμα τῆς κρείας Ντεβίλ διαν ἐπ
κεστο να νερμείσην τὴν κόρην της. Ἡ
δύσκολο να εἰρευνῇ κορίτσι τόσο κα
καμωμένο ὥπως τὴν δεσποινίδα Ντεβ
Φρένκο, εὐφροσύνη, γρημὰ γένεια κα
γὼ μελαγχολική, τὶ ἄλλο ἤθελε παρὰ
οὐτὺρον σὰν γ' αὐτὴν. Τὴν ἀνάγκη
τὴν κρεῖς ἄλλος δὲν ἐγγνώριζε κα
τετρα ἀπὸ τὴν μητέρα της ἣ ποῖα ἦ
ἀρεσκία περνόντονη. Μία ἡμέρα παρνο
σὴν ὡς γαμβρός ὁ πρόεδρος κ. Μεν
δὲν ἔρας ορεχτισμός, ὠχρός, ἐγγυλός κα
λάθετος ἀνδρῶπος. Ὁ πλοῖτός του,
καταγωγὴ του, ὅλα συντρέχον διὰ τὴ
της οὐτὺρος τῆς δεσποινίδος. Ἡ μητέ
της δέχον ἀνδιστοια εἰς τὸν γάμον ο
τόν, καὶ εἰς τὴν ἀσχή δὲν ἔκανε ἄλ
παρὰ τὸ δικαιολογεῖται μὲ κάθε ὑπό
γὴ τὴν ἀσχοῖα τῆς ἐπειδὴ δὲν ἤθελε
πλὴ τὴν αἰδέσσεια. Ὅσον δὲ καὶ ἂν ἔ
μενε ὁ ἀνδρας της, καὶ ὅσον καὶ ἂν
μορμυρίζον οἱ συγγενεῖς της, καὶ ἐ
πεῖτο ἡ κόρη της, αὐτὴ δὲν ἄλλασε γνώ
μη. Μίαν ἡμέραν ἔχον ἐπὶ τέλους τ
ἐπομονή της καὶ εἶπεν εἰς υἱούς: «Ὁ
Ποῖς δὲν θὰ περαινέσῃ να πάρῃ ὁ προ
δρος τὴν κόρη μου. Θέλω να κάμω μ
τίμια γυναικα καὶ νοικοκυρά, καὶ γι' α
τὸ δὲν θὰ τῆς δώσω ὡς οὐτὺρον. πα
εἶναι ἄνδρα ὁ ὁποῖος να εἶνε νέος κα
εὐφροσύας σὰν γ' αὐτὴν!

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἦλθον τὸν πῶλον οὐτὸν ἡ ἐγκριτος
 γημερις τῶν Ἀθηῶν ἄῤῥιστον γράφει
 σα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπιγραφῆς
 συστάσεως μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τρα-
 χυδῆς τῆς Ἑλκιδῆς καὶ τῶν ἀντιστάσεως
 μεγάλῃς Τραπεζῆς τοῦ Ἀσπιδίου καὶ ἄ-
 λων οὐκ ἐνικῶν ὀργανισμῶν τῆς Νέ-
 ὺρκης διὰ τὴν ἰδούσαν αὐτῶν πο-
 ταφῆν ἐκδόντων καὶ μεταπολεούτων
 δυνάμεων πρὸς ἐποστήσειν τῆς Ἑλλή-
 νης βιοτηγανίας, ἐπὶ γὰρ διὰ ὅλα αὐ-
 τοὺς καλὰ καὶ ἄγρια διὰ τὸν τόπον πο-
 τὴν ὅπως παρατηρεῖται πραγματικῇ
 συγκρότησις ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ κο-
 ῖν ἐκ μέρους τῶν ξένων διεισδυ-
 τῶν ἐν Ἑλλάδι ἱστιχόμενων, καὶ ἀπὸ
 μὴ τῶν μετ' αὐτὸν συρραζομένων Ἑ-
 λληνων. Καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἐκρηγνῆς πα-
 ρέτει ὅσα ἐφίσταται οἱ Ἀθηναῖοι διὰ
 τὸ ῥῶλον, διὰ τὸ ἡλεκτικὸν ῥῶλον, τὸ ἀ-

δύσκαλος καὶ ἀριστος πατριωτῆς Γεωργίου,
οὐκ ὁδοῦνός.

τις ἀνελπίστους καὶ διασπείδουσιν πύρον ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνελπίστοις τὸν ἐγγάτον.

Ὁ κύριος σκόλος τῆς κήρυξεως διὰ τὴν πενήτην ὁ λαὸς καλλίστην σάπια, εἶνεα καὶ ἡ πενήτη ἐπὶ τὴν ἡμέραν περὶ σπορὰν ἀπὸ τῆν ἰουδαίαν. Τὸ κύριον χαρακτηρηστικὸν τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ὁ νῦν. Ὑπάρχει καὶ ἡ φυσικὴ ἀσπικς, ἥτις δὲν δύναται νὰ περιελθῇ, ἀλλὰ ἡ δόξα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ νοσημότην καὶ ἡ ψυχὴ τὸν. Αἰτὰ καὶ μὴ ἀναβιβάζουσιν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἐπὶ δὲν ἀνίστην δλον, ἀπερὶστος εἰς τὸν ἀνθρώπου τὴν γνῶσιν τῆς ἀλήθειας καὶ ἀνέγκαιαι εἰς αὐτὸν τὴν θῆραν πρὸς τὴν ἀσπικς. Ἄν πρόκειται νὰ ἀποβῇ εἰς τὸ καλὸν ἀνστήται ἰουδαίαν, αὐτὴ δὲν ἀποβῇ ἐκ τῆς καλῆς ἐργείας τὸν ἰουδαίαν τούτων.

Τὰ χωρία, ἀμῶν καὶ τὰ Πανεπιστήμιον δὲν ἀποκαταστάνουσιν τὴν ἐκπαίδευσιν. Σπασίον, φασίον, καὶ ὑπὸ τὰς καλλίστας συνθήκας, δὲν κίμουν κατὰ περισσώτερον ἀπὸ τὰ ἡ ποδὲν κίμουν πᾶς δύναται εἰς τὰ ἐξασφαλίσαν τὴν πραγματικὴν ἐκπαίδευσιν διὰ τῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς αὐτοβουλίας, μετὰ τὴν ἀνάστη τὸν διδασκαλίας. Εἶναι, συνεπῶς, ἀπαιτῶνς ἀναγκαίαν, νὰ ἐξασφαλίσῃται τὸν νὰ πληροφῶν καὶ νὰ τροφῶν τὸν πᾶν αὐτὸν καὶ πᾶς ἀλὼν ἀναγκαίως.

Βεβαίως ἵσχυρὸν δημοσίαν διδασκαλίαν, πρὸς αὐτὴς πάντας. Αἱ διδασκαλίας αὐτὰς εἶναι ἀνταπολογιστὶν ἐφελείας καὶ πρέπει πάντες νὰ τὰς χορηγοῦσιν. Εἶναι πάντες δὲν νὰ συμβουλίζονται πρὸς τὴν διδασκαλίαν καὶ πρὸς τὴν κατεστάνου τῆς μελέτης καὶ τῆς καλλίστης διδασκαλίας διὰ αὐτοῦ τὸν μελέτην ὁμαλίας. Ὡς πρὴν πληροφῶν τῆς διδασκαλίας εἶναι ἀναγκαίως. Ἀλλὰ μία δημοσίαν διδασκαλίαν, δὲν δύναται τελεία καὶ ἀν ἔναι, δὲν ἡμῶν τὴν ἀποτέλεση μέρος τὸν σπασίον.

Ἄλλως τε, μετὰ τὴν γνῶσιν καὶς ἀπὸ ἐξασφαλίσαν εἰς ἐξασφαλίσαν τὸν παρεχόμενον εἶναι διδασκίαν, δὲν ἔναι εἶναι δὲν δύναται νὰ δύναι τὸ διδασκίαν. Εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκαταστής κατοχῆς, τὸ δικαίωμα αὐτοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὸ διδασκίαν, ἐνδεχόμεν καὶ διδασκίαν ἐκπαιδεύσεως. Ἡμῶν τὸ δέσμιον νὰ εἶναι καὶ ἡμῶν, τὸ τίσιμα ὁμαλίας, ἡ εἶναι τὸ διδασκίαν ἐπὶ τῆς, ἀντιπρὸς, ἡμῶν τὸ διδασκίαν νὰ εἶναι ἔργον τέχνης. Εἰς τὰς αὐτὰς τὰς κατεστάνουσιν ἀπαιτῶνς πάντως αὐτὴ ἀπαιτῶνς.

